

Namítaná ochranná známka nebo označení: Zápis mezinárodní slovní ochranné známky „TONOPAN“ pro výrobky zařazené do třídy 5 (č. 227 508)

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námítky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení článku 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady ES č. 207/2009⁽¹⁾, jelikož mezi kolidujícími ochrannými známkami existuje nebezpečí záměny.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1).

Žaloba podaná dne 20. srpna 2009 — Electrabel v. Komise

(Věc T-332/09)

(2009/C 267/129)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Electrabel (zástupci: M. Pittie a P. Honoré, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

— prohlásit žalobu za přípustnou a opodstatněnou;

— zrušit napadené rozhodnutí v celém rozsahu;

— podpůrně zrušit články 2 a 3 napadeného rozhodnutí, nebo alespoň snížit výši pokuty, která byla žalobkyni uložena v článku 2 napadeného rozhodnutí;

— v každém případě uložit Komisi náhradu veškerých nákladů, které žalobkyně vynaložila v souvislosti s tímto řízením.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se touto žalobou domáhá zrušení rozhodnutí Komise K(2009) 4416 konečné ze dne 10. června 2009, kterým tato konstatovala, že žalobkyně porušila čl. 7 odst. 1 nařízení č. 4064/89⁽¹⁾ tím, že provedla spojení, jež má význam pro celé Společenství, před tím, než toto spojení oznámila a před tím, než bylo toto spojení prohlášeno za slučitelné se společným

trhem. Podpůrně navrhuje, zrušit pokutu, která jí byla uložena podle článku 2 napadeného rozhodnutí, nebo ji alespoň snížit.

Žalobkyně opírá svoji žalobu o čtyři žalobní důvody:

— nesprávné posouzení porušení, mimo jiné kvůli záměně porušení spočívajícím v neoznámení spojení s porušením spočívajícím v předčasném provedení spojení, a tím rozpor mezi odůvodněním týkajícím se kvalifikace porušení a odůvodněním týkajícím se doby trvání porušení;

— porušení čl. 3 odst. 3 a čl. 14 odst. 2 nařízení č. 4064/89, jakož i pokynů o posuzování spojení, tvrzením, že dne 23. prosince 2003 byla fakticky převzata výlučná kontrola nad Compagnie Nationale du Rhône. Komise i) v projednávaném případě nezohlednila rozhodné skutečnosti, zejména veřejnoprávní povahu Compagnie Nationale du Rhône, ii) neúplně a chybně použila definici fakticky výlučné kontroly stanovenou ve svých pokynech o posuzování spojení a iii) dopustila se vícero očividných chyb při posouzení, zejména pokud jde o řídicí orgány Compagnie Nationale du Rhône;

— promlčení oprávnění Komise uložit v projednávaném případě sankci a

— nedodržení zásad proporcionality, řádné správy a ochrany legitimního očekávání tím, že Komise žalobkyni uložila takto vysokou pokutu za porušení, které nemělo žádný dopad na hospodářskou soutěž.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 4064/89 ze dne 21. prosince 1989 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. L 395, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 31).

Žaloba podaná dne 20. srpna 2009 — Polsko v. Komise

(Věc T-333/09)

(2009/C 267/130)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupce: M. Dowgiewlicz, zmocněnec)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit přílohu I rozhodnutí Komise 2009/444/ES ze dne 10. června 2009 kterým se členským státům přidělují pro období 2009 až 2012 částky vyplývající z modulace podle článků 7 a 10 nařízení Rady (ES) č. 73/2006 [oznámeno pod číslem K(2009) 4375] ⁽¹⁾, v rozsahu, v němž jsou v ní na základě modulace podle čl. 9 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 73/2009 přiděleny členským státům částky pro rok 2012;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhá částečného zrušení rozhodnutí Komise 2009/444/ES a na podporu své žaloby uplatňuje následující důvody.

Zprvce byla vydáním opatření neslučitelných s čl. 9 odst. 2 nařízení č. 73/2009 ⁽²⁾ porušena zásada hierarchie právních norem. Napadené rozhodnutí přiděluje částky stanovené pro celé období 2009 až 2012 pouze mezi patnáct starých členských států, třebaže tyto státy nejsou podle čl. 9 odst. 2 nařízení č. 73/2009 od roku 2012 jedinými členskými státy dotčenými modulací. Uvedený mechanismus musí tudíž ohledně roku 2012 platit i pro nové členské státy.

Zadruhé byla porušena zásada rozdělení prostředků vyplývajících z modulace podle objektivních kritérií plynoucí ze čtrnáctého bodu odůvodnění a čl. 9 odst. 2 nařízení č. 73/09, jakož i zásada solidarity.

Zatřetí byla porušena zásada zákazu diskriminace, jelikož kritéria uplatněná Komisí pro rozdělení prostředků vyplývajících z modulace pro rok 2012 (jako například datum přístupu členského státu k Evropské unii a výše příspěvku členského státu k získání prostředků vyplývajících z modulace), která vedla k vyloučení Polské republiky a dalších nových členských států z podílu na těchto prostředcích, nejsou ani objektivní, ani nezajišťují úměrné rozdělení zátěže a výhod vyplývajících z mechanismu modulace.

Začtvrté porušuje napadené rozhodnutí článek 253 ES, jelikož Komise nevětlila důvody pro vyloučení nových členských států z podílu na části prostředků vyplývajících z modulace v roce 2012, který musí být rozdělen podle objektivních kritérií mezi všechny členské státy uplatňující mechanismus modulace, a to ani v napadeném rozhodnutí, zejména v bodech jeho odůvodnění, ani při přípravě tohoto rozhodnutí.

Zapáté žalovaná porušila podstatné procesní náležitosti, jelikož napadené rozhodnutí vydala v rozporu s pravidly jednacího řádu Řídicího výboru pro přímé platby a článkem 3 nařízení s článkem 3 nařízení č. 1 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství ⁽³⁾. Komise navzdory odpovídající žádosti nepředala zástupci Polské republiky návrh napadeného rozhodnutí v polském jazyce, což žalobkyni znesnadnilo posouzení tohoto návrhu a provedení potřebných konzultací.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 148, s. 29.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003 (Úř. věst. L 30, 31.1.2009, s. 16).

⁽³⁾ Úř. věst. 1958, č. 17, s. 385.

Žaloba podaná dne 24. srpna 2009 — Groupement Adriano, Jaime Ribeiro, Conduril — Construção v. Komise

(Věc T-335/09)

(2009/C 267/131)

Jednací jazyk: portugálština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Groupement Adriano, Jaime Ribeiro, Conduril — Construção, ACE (Póvoa de Varzim, Portugalsko) (zástupci: A. Pinto Cardoso a L. Fuzeta da Ponte, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Komise obsažené ve faktuře č. 3230905272 ze dne 12. června 2009 a rozhodnutí obsažené v oznámení ze dne 3. srpna 2009, kterým bylo žalobci nařízeno zaplatit uvedenou fakturu ve lhůtě 15 dnů, spolu s dlužným úrokem, na základě smlouvy AH 04/2004 o výstavbě části dálnice mezi městy Tanger a Saida („Projekt středozemní obchvat“), financované společenstvím na základě Programu MEDA I;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.